

Infraestructures L'N-II, assignatura pendent

OPINIÓ

Santi Vila
Conseller de Territori i Sostenibilitat

L'N-II, una història inacabada

Dimarts passat signava al Ministeri de Foment el conveni que oficialitzava allò que ja és una realitat des del 19 d'abril passat: els camions de gran tonatge no poden circular per la carretera N-II. Aquesta és una decisió de gran transcendència que, més enllà d'opinions a vegades marcades per prejudicis ideològics i apriorismes, marca un abans i un després en la relació històrica de l'N-II amb la demarcació de Girona. Només cal que ens preguntem on érem fa un any i on som ara. La diferència és notable. Fa un any, el territori, i jo mateix aleshores com a alcalde de Figueres, posàvem el crit al cel davant d'un problema que no tenia data de caducitat, amb projectes aturats *sine die* pel Ministeri de Foment, mentre la sagnia de víctimes ens torpedinava les nostres consciències. Estàvem instal·lats en la queixa i la reclamació permanents, que en alguns sectors pot donar rèdits polítics, però salta a la vista que, d'efectiva, malauradament ho era molt poc.

No se'ns pot escapar, però, que estem al principi d'un camí que se'ns presenta complex. És per això que el realisme, la complicitat i el diàleg sincer amb Foment han de ser els vertebradors per arribar a solucions a mitjà i llarg termini. Des del primer dia he estat molt clar amb la ministra de Foment, Ana Pastor. L'expressió "presumpció de bondat" que tanta fortuna mediàtica ha tingut no és, i els fets ho demostren, un xec en blanc, sinó tot el contrari. Ens hem centrat a resoldre allò que podíem fer de manera immediata, però també hem posat les bases per trobar una solució definitiva en un raona-

Un Mosso desvia els camions de l'N-II cap a l'AP-7, a l'alçada de Bàscara ■ J.S.

ble termini de quatre anys. I tot això amb una premissa contundent i sense la qual no s'entendria la magnitud d'allò de què parlem: els greuges històrics que pateix la demarcació de Girona en infraestructures. Aquí, davant de Foment,

La mesura, necessària, no podia castigar un sector estratègic per al país com és el del transport

m'he posat de manera clara i transparent. Però també és veritat que la lleialtat i la complicitat institucionals han tingut un paper clau en tot el procés.

El resultat de tot això, com deia al principi, és que els camions de gran tonatge ja circulen, de manera temporal, per l'AP-7, i hem po-

sat fil a l'agulla, gosaria dir que de manera definitiva, al desdoblament de l'N-II. Perquè igual que a la majoria de la gent que circula per una carretera probablement els importa poc de qui és competència aquella via, la Generalitat ha de tenir poder, i influència, per actuar allà on faci falta, de manera ràpida i eficaç, i sempre en benefici de les persones i les empreses del país.

Per tant, a partir d'aquest compromís inherent del govern amb les necessitats del territori, valia la pena que la Generalitat col·laborés econòmicament en l'aplicació de les bonificacions pels camions a l'AP-7? No tinc cap dubte que la resposta és afirmativa. Hem articulats aquesta mesura a partir d'un objectiu absolutament prioritari i irrenunciable, que és el de la seguretat viària. Suportar més de 4.000 camions cada dia en una

carretera sense desdoblament, amb trams amb obres a mig fer, multiplicava el risc d'accidents, i només cal repassar les estadístiques per certificar que la realitat era humanament inaguantable. Només aquesta raó, recolzada pel gir en positiu que ha donat l'accidentalitat a l'N-II en aquest mes i mig llarg de restriccions, ja ho justifiquen. El risc zero és evident que no existeix, però l'obligació de l'administració és fer el màxim possible per minimitzar-lo. Però és que, a més, hi ha un segon argument de caire més econòmic. La mesura, necessària, no podia castigar un sector estratègic per al país com és el del transport. Amb les bonificacions del 35 i el 50% no es produeix perjudici econòmic en els transportistes, i amb les mesures de flexibilització per carregar i descarregar o accedir als serveis a peu de l'N-II, poden desenvolupar les seves tasques i necessitats amb normalitat, protegint també els interessos del comerç i l'hostaleria.

Sóc conscient que tenim al davant una tasca ingent perquè aquesta mesura no es quedi en una història inacabada i cristal·litzada en la solució definitiva. Però no puc evitar recordar aquella "Girona gris i negra" que tan bé van definir l'any 1972 Narcís-Jordi Aragó, Jaume Guillaumet, Just M. Casero i Pius Pujades, amb l'N-II ja en el punt de mira de les reivindicacions socials. En els últims 40 anys, la demarcació de Girona ha agafat molt color, però l'N-II és encara la cicatriu gris que tot just comencem a guarir. Confio que aviat serà imperceptible en el nostre excepcional mapa cromàtic si no volem que ens pugin els colors.

MEDI AMBIENT

Tenir cura del bosc podria ser deduïble fiscalment

ACN
BOADELLA D'EMPORDÀ

El Departament d'Agricultura i el Consorci Forestal de Catalunya (CFC) estudien la possibilitat d'aplicar incentius o deduccions fiscals del 30% de l'IRPF o l'impost de societats a aquells propietaris forestals que tinguin cura del bosc i apostin per la gestió sostenible. Fonts del CFC asseguren que la mesura crearia més llocs de treball, no suposaria cap despesa per a l'Estat i milloraria la situació i neteja dels boscos catalans. "Estem treballant per fer possible aquesta mena de desgravacions i perquè l'Estat entengui que ha de fer un esforç per millorar la rendibilitat dels boscos i gestionar més bé el patrimoni", va explicar el conseller d'Agricultura, Josep Maria Pelegrí, en l'assemblea general que va celebrar dissabte el Consorci Forestal de Catalunya a Boadella d'Empordà. En l'assemblea es va presentar l'informe de gestió de l'organisme, es va aprovar la renovació de càrrecs de la direcció i es van donar a conèixer algunes novetats que afecten el sector. ■

BOTIGA DE PLATJA D'ARO

necessita
CARNISSER/A
amb experiència

Envieu c. v. a:
carnisseries@gmail.com

ela geminada *f* Nom del signe l·l. La ela geminada amb punt volat al mig és un grup de lletres que representa el so de la ela doble. És l'única lletra catalana autèntica i cap altra llengua al món empra aquesta grafia.

punt volat *1 m* GRAM Signe que apareix en el dígraf de la ela geminada (l·l). És un punt que s'escriu a la meitat de l'alçada de la ela, en lloc de a la part baixa, més elevada que el punt habitual al final d'una frase. *2 m* TÈXTE Samarretes pensades per portar la l·l arreu del món.

entra a la pàgina web i tria
la teva samarreta punt volat
www.puntvolat.cat